

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.9.2010
KOM(2010) 501 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Første rapport om virkningen af POSEI-reformen i 2006

INDHOLDSFORTEGNELSE

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET Første rapport om virkningen af POSEI-reformen i 2006.....	1
RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET Første rapport om virkningen af POSEI-reformen i 2006.....	3
1. Indledning	3
2. Historisk baggrund og ordningens hovedelementer.....	3
3. Rapportens retsgrundlag	5
4. Virkningen af reformen i 2006.....	6
4.1. Programmering og partnerskab	6
4.2. Den særlige forsyningsordning	6
4.2.1. Forsyningsgaranti for vigtige produkter.....	6
4.2.2. Kompensation for meromkostninger.....	7
4.2.3. Fordelens virkning på den endelige forbruger	7
4.2.4. Videre sendelse af forarbejdede produkter og handelsforvridninger.....	7
4.2.5. Bevarelse og udvikling af landbrugsaktiviteter.....	7
4.3. Støtte til den lokale produktion	8
4.3.1. Bevarelse og udvikling af den lokale landbrugsproduktion.....	8
4.3.2. Kvalitetsproduktion.....	8
5. Finansiell gennemførelse.....	9
6. Revision af gennemførelsen af POSEI-ordningen efter 2006.....	9
7. Udvikling i handelen efter reformen i 2006.....	10
7.1. De økonomiske partnerskabsaftaler	10
7.2. WTO og bilaterale handelsaftaler	10
8. Forslag til forbedringer	11
8.1. Forslag til ændringer af EU-lovgivningen	11
8.2. Henstillinger til medlemsstaterne.....	12
9. Konklusioner	12

SEK(2010) 1093

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Første rapport om virkningen af POSEI-reformen i 2006

1. INDLEDNING

I artikel 349 i traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) anerkendes den strukturelle, sociale og økonomiske situation i regionerne i den yderste periferi, i det følgende benævnt fjernområderne. Situationen forværres af deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold og deres økonomiske afhængighed af nogle få produkter, forhold som er vedvarende og kumulative, og som alvorligt hæmmer disse regioner i deres udvikling.

På nuværende tidspunkt er ni regioner, der hører til tre medlemsstater, anført i artikel 349 i TEUF.

- for Frankrig: Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique, Réunion, Saint-Barthélemy og Saint-Martin
- de portugisiske øgrupper Azorerne og Madeira samt
- De Kanariske Øer i Spanien.

Under hensyntagen til områdernes særegenskaber og begrænsninger bør der vedtages særlige foranstaltninger. Formålet hermed er især at fastsætte betingelserne for anvendelsen af traktaterne i områderne, herunder de fælles politikker.

I henhold til den fælles landbrugspolitik drager fjernområderne fordel af en særlig ordning for støtte til lokal produktion og forsyning af vigtige produkter, nemlig POSEI-ordningen (*Programmes d'Options Spécifiques à l'Eloignement et l'Insularité*).

2. HISTORISK BAGGRUND OG ORDNINGENS HOVEDELEMENTER

Der blev første gang henvist til oprettelsen af særlige programmer for fjernområderne i Europa-Parlamentets beslutning i 1987 om de franske oversøiske departementer¹. Ifølge denne beslutning begrundes og understreges den alvorlige situation i disse områder nødvendigheden af økonomisk og social udvikling inden for adskillige sektorer.

Der blev indført særlige foranstaltninger for landbrug i fjernområderne i 1991 for de franske oversøiske departementer (POSEIDOM)² og i 1992 for De Kanariske Øer (POSEICAN)³ og Azorerne og Madeira (POSEIMA)⁴.

---

¹ Europa-Parlamentets beslutning af 11. maj 1987.

² Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 (EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1).

Til det formål blev de vigtigste instrumenter i POSEI-ordningen etableret:

- a) Den særlige forsyningsordning, der skal mindske omkostningerne ved forsyningen af produkter, der anvendes til dagligt forbrug eller til fremstilling af visse vigtige fødevarer, ved at der indføres en fritagelse for afgifter på produkter, der importeres direkte fra tredjelande, eller støtte til produkter med oprindelse i det øvrige Fællesskab inden for grænserne af de lokale behov.
- b) Foranstaltninger til støtte af lokal produktion med henblik på opretholdelse eller udvikling af visse produkter ved hjælp af støtte til produktionen, forarbejdningen og/eller afsætningen heraf eller ved strukturering af de involverede sektorer.
- c) Ledsageforanstaltninger:
  - Særlige bestemmelser, der tilpasser den fælles landbrugspolitik til fjernområdernes særegenskaber
  - Undtagelsesbestemmelser på strukturuområdet
  - Et grafisk symbol, der skal skabe opmærksomhed omkring produkterne fra fjernområderne
  - Veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger.

POSEI-ordningen blev underkastet en reform i 2001⁵. Reformen ændrede den særlige forsyningsordning, ved at der blev indført en "foreløbig forsyningsopgørelse", dvs. lister over produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning. Derudover bliver støtte under den særlige forsyningsordning nu udregnet på grundlag af "ekstraomkostninger" som følge af områdernes fjerne beliggenhed, ø-karakter og lille areal frem for på grundlag af eksportrestitutioner. Der blev også indført nye foranstaltninger til støtte af lokal produktion, eksisterende foranstaltninger blev ændret og ordningen tilpasset den nye forordning om udvikling af landdistrikterne⁶.

POSEI blev ændret igen i 2006 overvejende på grund af:

- 1) Offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse KOM(2004) 343⁷, hvori der blev vedtaget en strategi for fjernområderne om bedre fordeling af EU-midlerne til fordel for fjernområderne og om ad-hoc-instrumenter.
- 2) Reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003 (Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003⁸ om ordninger for direkte støtte for landbrugere), som markerede en omlægning af den fælles landbrugspolitik og banede vejen for en reform af de fælles markedsordninger, som POSEI henviste til.

---

³ Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 (EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13).

⁴ Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 (EFT L 173 af 27.6.1992, s. 1).

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001 (POSEIDOM), (EF) nr. 1453/2001 (POSEIMA) og (EF) nr. 1454/2001 (POSEICAN) af 28. juni 2001 (EFT L 198 af 21.7.2001, s. 11).

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80).

⁷ Ændret og styrket ved Kommissionens meddelelse KOM(2008) 642.

⁸ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

- 3) Anerkendelsen af at forvaltningsreglerne for programmerne var meget stramme [KOM(2004) 687] og stod i vejen for en hurtig tilpasning til områdets behov af forsyningsopgørelserne og foranstaltningerne til støtte af den lokale produktion. Enhver lokal deltagelse blev dermed bremset.

De tre forudgående forordninger blev dermed afløst af en enkelt forordning, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 247/2006⁹ om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder.

Reformen i 2006 ændrede ikke ordningens hovedformål og -instrumenter. Den største nyhed var vedtagelsen af en programmeringsmetode og overdragelsen til medlemsstaterne af ansvaret for at udforme og ændre programmerne, så de passer til de lokale behov, samt at forvalte og overvåge dem. Formålet med denne nyskabelse var at indføre en højere grad af fleksibilitet i forvaltningen af den særlige forsyningsordning og støtten til lokal produktion og at forenkle proceduren for ændring heraf.

Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 blev efter vedtagelsen ændret adskillige gange for at tage højde for sukker- og bananreformerne i 2006, sundhedstjekket (hvorved budgettet for direkte støtteforanstaltninger, der tidligere blev forvaltet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003, blev overført til POSEI) og andre overførsler af direkte støtte i 2007 og 2008¹⁰.

Ændringerne medførte en gradvis forhøjning i POSEI-tildelingerne, som det fremgår af følgende tabel (artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 247/2006):

Medlemsstat	Regnskabsår 2007	Regnskabsår 2008	Regnskabsår 2009	Regnskabsår 2010	Regnskabsår 2011 og ff.
FR	126,6	262,6	269,4	273,0	278,41
PT	77,9	86,98	87,08	87,18	106,21
ES	127,3	268,4	268,4	268,4	268,42
I ALT	331,8	617,98	624,88	628,58	653,04

I dag svarer POSEI-programmerne til den fælles landbrugspolitik's første søjle for fjernområderne.

3. RAPPORTENS RETSGRUNDLAG

Ifølge artikel 28, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 " forelægger Kommissionen senest den 31. december 2009 og derefter hvert femte år en generel rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori der redegøres for virkningerne af de foranstaltninger, der er blevet gennemført i henhold til denne forordning; rapporten ledsages af passende forslag, hvis det er relevant."

⁹ EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1.

¹⁰ - Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 (EFT L 58 af 28.2.2006, s. 1) (sukkereformen).
- Rådets forordning (EF) nr. 2013/2006 (EFT L 384 af 29.12.2006, s. 13) (bananreformen).
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1276/2007 (EFT L 284 af 30.10.2007, s. 11) (budgetlofter for 2007).
- Kommissionens forordning (EF) nr. 674/2008 (EFT L 189 af 17.7.2008, s. 5) (budgetlofter for 2008).
- Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EFT L 30 af 31.1.2009, s. 16) (sundhedstjekket).

Eftersom POSEI-reformen blev gennemført senere end oprindeligt planlagt (mellem slutningen af 2006 og midten af 2007), forelægges den første rapport som omtalt ovenfor i løbet af 2010 for at gøre det muligt at indsamle flere oplysninger til evaluering af de første virkninger af reformen.

I denne rapport behandles især den finansielle gennemførelse af programmerne frem til regnskabsåret 2009, oplysninger om de relevante markeder frem til 2009 og den undersøgelse, som konsulentvirksomheden Oréade–Brèche lavede for Kommissionen om evaluering af foranstaltningerne under POSEI siden 2001 (i det følgende benævnt evalueringsundersøgelsen), der blev offentliggjort i februar 2010 på http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/posei/index_fr.htm

4. VIRKNINGEN AF REFORMEN I 2006

4.1. Programmering og partnerskab

De nationale og regionale myndigheders øgede ansvar og kompetencer med hensyn til at fastlægge programmet samt interessenternes deltagelse i udformningen af foranstaltningerne, hilses velkommen af medlemsstaterne og aktørerne.

De ser særlig positivt på den øgede fleksibilitet, der gør det muligt gradvist at tilpasse programmerne til de reelle lokale behov ved hjælp af årlige ændringer. På grund af de markeds- og klimabestemte risikoforhold, som kendetegner disse områder og også gør dem sårbare, er det muligt hurtigt at tilpasse støtteforanstaltningerne til hver enkelt områdes reelle behov.

Evalueringsundersøgelsen viser, at reformen har forbedret den administrative effektivitet (det større budget har medført stordriftsfordele).

Intensiveret partnerskab har dog ikke medført en formindskning af den administrative byrde. Programmeringsmetoden har vist sig at være tung både for de nationale og regionale myndigheder samt for Kommissionens tjenestegrene.

4.2. Den særlige forsyningsordning

4.2.1. Forsyningsgaranti for vigtige produkter

Evalueringsundersøgelsen viser, at den særlige forsyningsordning dækker behovet for de produkter, som medlemsstaterne/fjernområderne har udpeget. Ordningen skal:

- a) garantere regelmæssige forsyninger ved etablering af lagre.
- b) skabe konkurrence i forhold til lignende importerede produkter, hvilket er med til at stabilisere priserne
- c) bevare de lokale produktionsstrukturer ved at:
  - støtte den lokale husdyravls rentabilitet
  - sikre den lokale landbrugsfødevareindustri levedygtighed.

4.2.2. *Kompensation for meromkostninger*

Hver medlemsstat har valgt forskellige metoder til at bestemme meromkostningerne. Det konkluderedes i evalueringsundersøgelsen, at den særlige forsyningsordning kan kompensere medlemsstaterne for forsyningen med alle de udvalgte produkter.

Budgettet for den særlige forsyningsordning, som der er fastlagt et årligt loft over, kan ikke dække en lige stor del af meromkostningerne hvert år, hvilket især skyldes de svingende transportomkostninger.

4.2.3. *Fordelens virkning på den endelige forbruger*

Evalueringsundersøgelsen afslørede, at fordelene kun i visse tilfælde er blevet ordentligt overført. I andre tilfælde er det vanskeligere at afgøre. Generelt set er det svært at kontrollere, at fordelene ved den særlige forsyningsordning bliver overført til den endelige forbruger, især hvad angår produkter, der indføres som del af en forarbejdningskæde. De berørte medlemsstater er ved at indføre overvågningssystemer og er ansvarlige for at udføre kontrollerne.

4.2.4. *Videresendelse af forarbejdede produkter og handelsforvridninger*

Som nævnt i betragtning nr. 4 i Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 er de mængder, der omfattes af den særlige forsyningsordning, begrænset til fjernområdernes forsyningsbehov, for at ordningen ikke skal være til hinder for, at det indre marked kan fungere efter hensigten eller medføre forstyrrelser i det traditionelle handelsmønster for de pågældende produkter. Det er derfor forbudt at forsende eller eksportere disse produkter fra fjernområderne. Det er dog tilladt at forsende eller eksportere produkterne, hvis den fordel, der følger af den særlige forsyningsordning, betales tilbage, eller, når det gælder forarbejdede produkter, hvis formålet er at give mulighed for regional samhandel eller samhandel i henhold til artikel 4 i forordningen.

Disse traditionelle mængder er fastsat ud fra det gennemsnitlige samhandelsmønster fra 1989 til 1991, dvs. før POSEI-ordningen startede. Kommissionen vurderer, at der ingen grund er til at revidere de traditionelle mængder. En sådan revision ville være i strid med ordningens mål om at begrænse forsyningerne til at dække de lokale behov og kunne skabe handelsforvridninger. Fjernområderne bør dog opfordres til at handle med produkter, der er forarbejdet under den særlige forsyningsordning.

4.2.5. *Bevarelse og udvikling af landbrugsaktiviteter*

Den særlige forsyningsordning er vigtig for at bevare de lokale produktionsstrukturer, idet den:

- støtter den lokale husdyravls rentabilitet
- sikrer den lokale landbrugsfødevarerindustriens levedygtighed.

Som følge deraf, skaber den særlige forsyningsordning flere lokale jobs inden for landbruget og landbrugsfødevarerindustrien.

På den anden side skaber omfanget af støtten til forsyning af nogle produkter i visse fjernområder (f.eks. kød og mælk på De Kanariske Øer og Madeira) konkurrence med den lokale produktion af disse produkter, som dermed får svært ved at udvikle sig. Det er medlemsstaternes ansvar at forbedre fordelingen af midler, så lokale produktioner tilgodeses.

4.3. Støtte til den lokale produktion

4.3.1. Bevarelse og udvikling af den lokale landbrugsproduktion

POSEI-ordningen, som er tilpasset fjernområdernes særegenskaber, er vigtig for i det mindste at bremse tilbagegangen inden for landbrug. Som det illustreres i evalueringsundersøgelsen, bidrager den til at holde gang i de fleste produktioner og endda til at udvikle nogle af dem. Rentabiliteten og konkurrenceevnen er steget inden for en række sektorer, der støttes af POSEI, hvilket også skyldes de supplerende foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne.

Siden POSEI-reformen blev gennemført, har stort set alle producenter oplevet en indtægtsstigning.

Overordnet set har POSEI-foranstaltningerne været meget nyttige for de sektorer, der beskæftiger sig med eksport af bananer i de største produktionsområder (De Kanariske Øer, Guadeloupe og Martinique) og sukker (Guadeloupe, Martinique og Réunion), som får en stor del af støtten. Ordningen har også leveret gode resultater med hensyn til opretholdelse af produktions- og indtægtsniveauet, som det blev fremhævet i evalueringsundersøgelsen.

Der er blevet registreret en højere produktion af kød og mælk på Réunion og Azorerne. Kød- og mælkesektorerne har dog ikke vist samme positive resultater i alle fjernområder. De har faktisk ikke været særligt effektive på Madeira og De Kanariske Øer.

Der er også registreret problemer i frugt- og grøntsagssektoren i de franske departementer, hvor støtten kun udnyttes i begrænset omfang, da producenterne er tvunget til at gå sammen for at modtage støtte (særligt i Guyana). Andre eksportprodukter med vanskeligheder er ananas på Azorerne og tomater på De Kanariske Øer.

Der er sket vigtige fremskridt inden for banansektoren med hensyn til rentabilitet, produktivitet, kvalitet og de miljømæssige produktionsforhold.

Inden for sukkersektoren i de franske departementer gør støtten det muligt at opveje virkningerne af sukkerreformen fra 2006 og dermed opretholde et acceptabelt prisniveau for producenterne, sukkerforarbejdningsindustriens levedygtighed og dermed fair konkurrencevilkår på EU-markedet. Sukkersektoren er dog i vanskeligheder på Azorerne på trods af den støtte, der er ydet under POSEI. For at mindske disse vanskeligheder, har lovgiverne i maj 2010 vedtaget et forslag til retsakt.

4.3.2. Kvalitetsproduktion

POSEI er sammen med programmerne for udvikling af landdistrikter et meget nyttigt redskab til støtte af lokal kvalitetsproduktion, der kan konkurrere med importerede

produkter, som dermed ikke længere er den eneste valgmulighed på de lokale markeder.

Logoet, som de lokale eksporterende producenter kan bruge efter godkendelse af de ansvarshavende nationale myndigheder, bidrager til en kvalitetsstempling af produktionen i fjernområderne i EU.

5. FINANSIEL GENNEMFØRELSE

Oplysninger om den finansielle gennemførelse af POSEI-programmerne fra 2006-2008 (regnskabsårene 2007-2009) angives i bilag I. Disse oplysninger viser en stigning i udnyttelsen af POSEI-midler i denne periode.

Visse foranstaltninger har udtømt de tildelte finansielle ressourcer inden for de seneste år. Det gælder især for foranstaltningerne til diversificering af husdyr- og grøntsagssektorerne i de franske oversøiske departementer, som har undergået en uventet udvikling i de seneste år. Manglen på midler fik de franske myndigheder til at benytte sig af stabilisatorer (pro-rata-nedskæring af støtten afhængigt af budgetunderskuddet). Problemet blev løst med godkendelse af yderligere nationale finansieringsbidrag fra 2010.

Det er også tydeligt, at den særlige forsyningsordnings årlige budget næsten er fuldt ud gennemført i nærved alle fjernområderne. De årlige bevillingsrammer under den særlige forsyningsordning blev fastsat i 2005/2006 for den enkelte medlemsstat på grundlag af gennemførelsen i 2001-2003, og de ligger fast. Inden for hvert program kan medlemsstaterne forbedre situationen ved at omfordele det tilgængelige budget blandt foranstaltningerne, hvis der er en margin. Yderligere kan medlemsstaterne i henhold til artikel 16 i Rådets forordning nr. 247/2006 give yderligere støtte til lokal produktion.

Når det gælder den særlige forsyningsordning skaber de lofter, der er fastsat i artikel 23, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 dog en vis stivhed. Det foreslås derfor at tillade en mere fleksibel omfordeling af midler mellem støtten til lokal produktion og den særlige forsyningsordning inden for det tildelte budget (se punkt 8.1).

6. REVISION AF GENNEMFØRELSEN AF POSEI-ORDNINGEN EFTER 2006

Kommissionens revisionstjenester udførte nogle undersøgelser i forbindelse med regnskabsafslutningen på Azorerne, Madeira og Réunion i 2008, på De Kanariske Øer i 2008 og 2009 og på Martinique og Guadeloupe i 2009.

Generelt viste der sig under disse revisioner en mærkbar forbedring i forhold til de tidligere år, selvom der blev opdaget nogle mangler med hensyn til opmålingen af bananplantager under POSEI-programmet for De Kanariske Øer, hvilket skal undersøges til bunds i forbindelse med regnskabsafslutningen.

7. UDVIKLING HANDELEN EFTER REFORMEN I 2006

7.1. De økonomiske partnerskabsaftaler

Siden 1.1.2008 har de økonomiske partnerskabsaftaler gjort det muligt for en række lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-landene) at få told- og kontingentfri adgang til markedet i EU. Nogle AVS-lande producerer eksportvarer, som også udgør en stor del af fjernområdernes eksportvarer, såsom bananer, sukker, ris, kød og andre frugter og grøntsager. De vigtigste varer for fjernområderne er sukker og bananer.

For **bananers** vedkommende udførte Kommissionen en konsekvensanalyse før reformen af den fælles markedsordning for bananer i 2006. Analysen tog højde for de sandsynlige følger af de økonomiske partnerskabsaftaler og medførte en overførsel af et højere budget af den fælles markedsordning for bananer til POSEI-ordningen. EU's import af AVS-bananer steg med næsten 10 % i 2008 og med 4 % igen i 2009. Efter orkanen Dean i august 2007 skete der et betydeligt fald i produktionen på Martinique og Guadeloupe (se bilag III), men i 2008 steg fjernområdernes produktion igen med 2,7 % og med 7,4 % i 2009.

For **sukker** blev der med de økonomiske partnerskabsaftaler indført told- og kontingentfri import fra 1.10.2009 med en overgangsbeskyttelse frem til 2015 for de AVS-lande, der ikke også hører til de mindst udviklede lande (LDC). Det kan resultere i en større import fra AVS-landene, både fra LDC-lande og ikke-LDC-lande. På kort sigt er det dog usandsynligt, at importen når op til 3,5 mio. tons, som det blev forudset i sukkerreformen i 2006. De økonomiske samarbejdsaftaler har som sådan endnu ikke haft nogen direkte indvirkning på sukkersektoren i fjernområderne.

7.2. WTO og bilaterale handelsaftaler

EU har for nyligt indgået nogle multi- og bilaterale aftaler, som ændrer importtoldpræferencerne for visse varer. Ændringerne kan i fjernområderne påvirke producenternes konkurrenceevne på EU-markedet. De berørte produkter vil formentlig være rom, visse typer frugt og grøntsager, rørsukker og forarbejdede produkter med et højt indhold af rørsukker, der er fuldt ud fremstillet i fjernområderne.

EU paraferede den 15. december 2009 en aftale vedrørende **bananer** med latinamerikanske producenter, også benævnt producenter fra de mestbegunstigede nationer (MFN). Aftalen indebærer en gradvis nedskæring af EU's importtold fra 176 EUR til 114 EUR pr. ton over en periode på syv til ni år. EU indgik også i den første halvdel af 2010 to bilaterale aftaler, en med Colombia og Peru og en anden med de centralamerikanske lande, om at banantolden i 2020 skal være skåret yderligere ned til 75 EUR pr. ton. Ecuador, der også eksporterer bananer, har udtrykt interesse for at tilslutte sig EU's aftale med Colombia og Peru.

Efter at den særlige ramme for bistand til traditionelle AVS-bananleverandører, der kørte fra 1999 til 2008 med et budget på 375 mio. EUR til fordel for de traditionelle bananeksporterende AVS-lande, ophørte, foreslog Kommissionen at mobilisere op til 200 mio. EUR i perioden 2010-2013 til fordel for de ti største bananeksporterende

AVS-lande (ledsageforanstaltninger for bananer) for at hjælpe dem med den nødvendige tilpasningsproces.

For producenterne i fjernområderne blev der i bananreformen i 2006 allerede i høj grad taget hensyn til virkningerne af de nye handelsforhold. Konsekvensanalysen, der blev udført før reformen, undersøgte de sandsynlige konsekvenser af toldnedskæringer, som kan sammenlignes med dem, der for nylig er vedtaget. Da POSEI sikrer, at bananproducenterne modtager hele det beløb, de er berettigede til, selv hvis de ikke helt når det tilsvarende produktionsniveau, så viste analysen, at hvis ændringerne i EU's importtold holdes inden for en bestemt tærskel, vil de kun have en begrænset indvirkning på EU's produktion (se bilag IV).

I forbindelse med bananreformen blev beløbet, der blev overført til POSEI, beregnet på grundlag af det mest fordelagtige gennemsnit af den støtte, der blev udbetalt til bananproducenterne i 2000-2002, forhøjet med en margin på 8,4 % for at tage højde for en vis grad af udsving på bananmarkedet i tilfælde af en yderligere liberalisering. I virkeligheden steg bananbudgettet med endnu mere, nemlig ca. 47 %, når man udregner det på grundlag af den støtte, der i gennemsnit blev udbetalt mellem 2002 og 2006. Kommissionen overvåger dog nøje virkningerne af de multilaterale handelsaftaler på grund af den seneste markedsudvikling og er klar til at træffe passende foranstaltninger for at mindske virkningerne, såfremt det bliver nødvendigt.

For **sukkers** vedkommende kan den mulige nedskæring af importtold og/eller indførelsen af nye toldkontingenter, som led i de igangværende multilaterale forhandlinger i Doha-runden, føre til overforsyning og eventuelt påvirke priserne på sukker inden for EU. Det kræves i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007, at Kommissionen opretholder den strukturelle markedsligevægt i sukkersektoren på et prisniveau, der ligger nær på referenceprisen. Der findes adskillige markedsforanstaltninger til at klare en sådan situation, f.eks. tilbagetrækning eller privat oplagring. Disse foranstaltninger påvirker produktionen af kvotesukker. Der produceres dog mindre sukker i fjernområderne end de tildelte kvoter tillader, så virkningen af disse foranstaltninger burde være begrænsede.

8. FORSLAG TIL FORBEDRINGER

8.1. Forslag til ændringer af EU-lovgivningen

På baggrund af de seneste års udvikling og Lissabontraktatens nylige ikrafttræden, foreslås det at omarbejde Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 for at opdatere og forenkle nogle bestemmelser og dermed tilpasse den til de nye betingelser i TEUF.

Det foreslås især at ændre artikel 4, stk. 2, så bliver mulighed for fri handel med forarbejdede produkter inden for den særlige forsyningsordning i de franske oversøiske departementer (se punkt 4.2.4).

Det foreslås ligeledes at ændre artikel 23, stk. 3, for inden for de gældende bevillingsrammer at **hæve de årlige lofter for forsyningsordningen** for Frankrig og Portugal for at lette presset på den del af bevillingsrammerne, der er forbeholdt den særlige forsyningsordning, og for at tillade for de fjernområder, der har brug for det, at der indsættes flere produkter på de foreløbige forsyningsopgørelser uden at det overordnede budget forhøjes.

Til slut har Kommissionen planer om at ændre artikel 49 i Kommissionens forordning (EF) nr. 793/2006 for at reducere den **administrative byrde** og give medlemsstaterne mulighed for at fastsætte de faktiske behov samt færdiggøre en strategi for de kommende år (se punkt 4.1). Ændringen skal indebære en forlængelse af tidsfristen for indsendelse til Kommission af de årlige programændringer for det følgende år fra 1. august til 30. september. Sådanne ændringer skal undersøges af Kommissionens tjenestegrene og godkendes pr. brev af GD AGRI, med mindre de indebærer større ændringer såsom indførelse af en ny foranstaltning (kapitel) i programmet. I så tilfælde skal ændringerne indsendes senest 1. august og godkendes af Kommissionen ved en afgørelse.

8.2. Henstillinger til medlemsstaterne

Medlemsstaterne er i gang med at etablere egnede **kontrollsystemer** for at sikre, at **fordelene ved den særlige forsyningsordning ender hos den endelige bruger** (punkt 4.2.3). De opfordres til at få indført hurtigt og aflægge rapport til Kommissionen.

Det henstilles til medlemsstaterne at tilpasse **støtten under den særlige forsyningsordning til produkter, der også fremstilles lokalt**, så udviklingen af den lokale produktion prioriteres.

Det henstilles medlemsstaterne at undersøge, hvad der ligger til grund for, at nogle foranstaltninger ikke nåede målet og dermed havde begrænset succes (punkt 4.3.1). De bør også **foreslå en forbedret støttestrategi** i programmerne. Den fleksibilitet til at føre tilsyn med egne programmer, som medlemsstaterne blev tildelt i forbindelse med reformen, kan vise sig at være meget brugbar i særlige situationer. For at hjælpe sektorer i vanskeligheder kan medlemsstaterne omfordele POSEI-bevillingerne inden for programmets rammer og endda tildele yderligere støtte takket være de mere fleksible bestemmelser vedrørende statsstøtte til fjernområderne (punkt 5).

I forbindelse med disse strategiske valg bør medlemsstaterne **give forrang til** foranstaltninger, der begunstiger opretholdelse og skabelse af **lokal beskæftigelse**.

Medlemsstaterne opfordres også til regelmæssigt at indsende rapporter med udgangspunkt i de **nøgleindikatorer**, som Kommissionens tjenestegrene fastsætter for at gøre det muligt at lave en overordnet evaluering af POSEI-ordningens fremskridt over tid.

Til slut bør det understreges, at der i den første beskrivelse af POSEI-programmerne krævedes en **aktiv deltagelse** af alle de involverede parter. Det bør også gælde for de årlige ændringer af programmerne. Den forventede ændring af artikel 49 i Kommissionens forordning (EF) nr. 793/2006 om udsættelse af tidsfristen for indsendelse (punkt 8.1) giver mere tid til at høre de involverede aktører.

9. KONKLUSIONER

I de første år efter gennemførelsen har POSEI-ordningen været en succes i forhold til programmeringsmetoden (den er uden tvivl mere fleksibel og tættere på de lokale behov), forsyningen af vigtige produkter ved mindsning af meromkostningerne ved

levering, med hensyn til at garantere støtten til landbrugernes indtægter i fjernområderne og udviklingen af visse landbrugssektorer.

På grundlag af den nuværende analyse og situation vurderer Kommissionen, at den finansieringsramme, der er tildelt POSEI, har gjort det muligt at nå ordningens overordnede mål.

Medlemsstaternes rolle ved gennemførslen af POSEI-ordningen er meget afgørende. De bør overveje en mere målrettet omfordeling af midlerne til støtte af nye sektorer og produktioner, der er mere i vanskeligheder end andre.

Både Kommissionen og medlemsstaterne bør fortsat arbejde mod den bedst mulige gennemførelse af ordningen og især stræbe efter fødevarselvforsyning samt diversificering i forhold til de traditionelle eksportsektorer for at sikre, at landbruget er rentabelt, også i tilfælde af markeds kriser.

Beskæftigelsen inden for landbruget, som bør opretholdes og om muligt øges samt produktionskvalitet og miljøbeskyttelsen er andre vigtige mål at sigte mod.